

[Jørgen Estrup]

værende tidspunkt, hvor vi er i gang med virkelig at åbne og få en meget positiv udvikling; på det punkt er forslaget faktisk væsentlig mere vidtgående, end man er i Sverige, Norge og de andre nordiske lande.

Men for at afslutte dette indlæg vil jeg blot sige, at det er vigtigt ud fra et radikalt synspunkt, at vi fastholder den brede politiske opbakning bag boykotpolitikken, og at vi sikrer, at der er nogle administrerbare og kontrollerbare regler på området. Det er under den synsvinkel, vi vil behandle det foreliggende forslag.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er blot, for at hr. Jørgen Estrups udtalelser ikke skal stå uimodsagte. Så vidt jeg er blevet orienteret fra flere sider, har de danske politikere, som søgte visum til Sydafrika, rent faktisk fået det. De havde bare ikke den helt store interesse i at tage derned, fordi de nu ikke kunne lave rav i et lokalvalg, hvilket de ville have været derned for at gøre.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Det ville være et fremskridt for forhandlingerne her i salen, hvis fru Annette Just satte sig ind i sagen.

Det, det drejer sig om, er, at de seks politikere har fastholdt deres ønske om at tage til Sydafrika, men ikke har ønsket at lade de sydafrikanske myndigheder bestemme, om de måtte få følgeskab af Folkekirkens Nødhjælp, som var den oprindelige initiativtager.

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Jørgen Estrup, at man jo godt kan se Sydafrika – også den kritiske del af Sydafrika – uden nødvendigvis at skulle have Folkekirkens Nødhjælp i hånden, og derfor kan det godt være, det ville være gavnligt for de seks politikere under alle omstændigheder at tage derned.

Det fører mig hen til hr. Kelm-Hansen, til hvem jeg vil sige, at det dog er en utrolig hellighed, vi hører i dag. Ja, vi vil gerne lytte til fru Annette Just, når hun kommer hjem, for så får vi en førstehåndsberetning. Jamen hr. Kelm-Hansen var jo ikke interesseret i at høre os andre, da vi kom hjem. Det kan selvfølgelig være,

det er rarere at snakke med fru Annette Just – det er det nok – end at snakke med mig, men vi er altså en række andre mennesker, der faktisk har været dernede, og hvad står hr. Kelm-Hansen så og siger her i dag? At CD har nogle specielle venner i Sydafrika! Hr. Kelm-Hansen har ikke engang gidet sætte sig ind i, hvem det faktisk var, vi mødte, og hvad det er for nogle venner, vi har.

Det er f.eks. zuluernes leder, Buthelezi, som kæmper for at få demokrati og et vestligt orienteret, markedsøkonomisk samfund. Det er de moderate hvide omkring Helen Suzman og andre. Det er de hvide folk i de partier, vi har som venner, og vi har såmænd også de sorte i Soweto som venner, som, når vi kommer derned og på egen hånd går rundt dér og i Crossroad, rent faktisk siger til os: I må gøre alt andet end at gennemføre en økonomisk boykot, for det rammer os. De fagforeningsledere fra tekstilarbejderforbundet, jeg mødte dernede, havde samme budskab. Det er vores venner, hr. Kelm-Hansen, og det er ikke en eller anden biskop Tutu eller andre, der sidder i deres højborge og elfenbenstårne og overhovedet ikke har de sociale problemer inde på livet, som man altså oplever, når man taler med de andre venner. Det er vores venner. Men hr. Kelm-Hansen er meget velkommen til ved lejlighed at få en diskussion om det med os.

Hvis man tager til Sydafrika, vil man i øvrigt opleve, at der både bogmæssigt og avismæssigt er en langt mere kritisk presse, end man efter den kommunistiske magtovertagelse nogen sinde har haft i Østeuropa. Man kunne gå ind i den første den bedste boghandel og få både Mandelas bøger og andre. Jeg vil også minde hr. Kelm-Hansen om, at da vi kom hjem og fortalte, at folk blev myrdet og brændt, at folk blev forfulgt, fordi de havde den holdning, at man gerne ville have en moderat linje, ja, så grinede man ad os og sagde, at sådan var det ikke. Men hvad er det, man hører om Winnie Mandela i disse dage? Det er nøjagtigt det, vi kom hjem og sagde for 1, 2 og 3 år siden, men da ville man altså ikke tro på os.

Ja, hr. Kelm-Hansen, det er fantastisk at sige, at man gerne vil have førstehåndsberetninger, men man vil altså kun have det fra de mennesker, som man åbenbart ved på forhånd siger det, man gider høre.